Θρᾳκικοὶ λαοί

Μυσοί. Λυδοί

175

Οἱ Μυσοὶ εἶχον κοινὴν καταγωγὴν μετὰ τῶν Θρακῶν. [illegible]
Κατοικοῦντες δὲ τότε, κατὰ τὸν Στράβωνα[1], ὁ μεταξὺ [illegible]
Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνος πορθμός, ὅστις, πρὶν ἢ ὀνο- [illegible] ;
μασθῇ Βόσπορος Θρᾳκικός, ἐκαλεῖτο ἐν τοῖς ἀρχαιο- [illegible]
τάτοις χρόνοις Βόσπορος Μυσικός. Γενικὴ δὲ γνώμη
ὑπῆρχε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὅτι κατήγοντο ἐκ τῆς αὐτῆς
ὁμογενείας ἐξ ἧς καὶ οἱ Μυσοὶ τοῦ Δουνάβεως [illegible]
[illegible] καὶ ἂν ζητήσῃ περὶ αὐτῶν, φαίνεται [illegible] ὅτι
ἐγκατεστάθησαν οὗτοι ἐν Μυσίᾳ [illegible] τῆς ἰσχύος
τοῦ Φρυγικοῦ κράτους· [illegible] μεταξὺ τῶν
[illegible] τῶν Τρώων, [illegible] ἰσχυρῶν Αρ-
[illegible], ἐξ ὧν [illegible], τουτέστι τοῦ
γινομένου [illegible] τῆς [illegible] γλώσσης τῆς [illegible]
[illegible] εἰς [illegible] τῆς Λυ-
δίας. Ὁ Ἡρόδοτος ὀνομάζει αὐτοὺς [illegible]
τῶν Λυδῶν [illegible] ἐλλείπεται [illegible]
[illegible] αὐτῶν καταγωγήν, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον
ὅτι [illegible] καὶ Μυσοὶ καὶ [illegible] κατήγοντο [illegible]
[illegible] κοινοῦ. [illegible] δὲ [illegible] ὅτι, οἱ [illegible]

---

1 Στράβ. 566 καὶ 571
2 [illegible] 791
3 Ἡρόδ. Ζ, 74

αὐτοὶ φασὶ προσφέρειν θυσίας τῷ ἐν τῇ χώ-
ρᾳ τῶν Μυσῶν Καρίῳ Διΐ·[1] τῇ παραδόσει δὲ ταύ-
τῃ συνᾴδοντα καὶ ἄλλα ἀνέφερον. Ὁ Λυδὸς καὶ ὁ Μυσός,
ἔλεγον οἱ Κᾶρες, ἦσαν ἀδελφοὶ τοῦ Καρός[2]. Προσθέσω-
μεν δὲ ὅτι, κατὰ τὴν μαρτυρίαν Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ καὶ ἀπομαρ-
τυρεῖ τοῦ Στράβωνος, ἡ διάλεκτος τῶν Μυσῶν ἦν μιξολυδία καὶ μιξοφρυγία.
Λυδοὶ — [illegible] ἐστὶν ὅτι ἡ χώρα ἐκαλεῖτο ἐν ἀρχῇ Μαιονία,
καὶ ὅτε [illegible] τῆς χώρας [illegible] ἐκαλεῖτο Μυσία ἀλλὰ τοῖς
χρόνοις τοῦ Στράβωνος, [illegible] ἡμῶν δὲ τὰ ὀνόματα τῶν
Μυσῶν, Μαιόνων ἢ Λυδῶν [illegible] τὸν αὐτὸν φυλὸν [illegible]
[illegible] τῶν Λυδῶν καὶ Μυσῶν [illegible] σ-
[illegible] διὰ [illegible] [illegible] ἐσφαλ-
μένων [illegible] τοὺς Λυδοὺς [illegible] ὅπως [illegible]
[illegible] αἱ [illegible] ἄλλαι [illegible]
νὰ [illegible]. Πρὸς τοῦτο [illegible], ὡς γράφει ὁ Vivien de
Saint-Martin[?] νὰ παραδεχθῶμεν τὸ [illegible] ἐν
τῷ [illegible], τὸ μὲν [illegible], τὸ δὲ [illegible], [illegible]
ὑπὸ τῶν Μαιόνων, τὸ δὲ [illegible], [illegible] τῷ [illegible] [illegible]
[illegible], καὶ [illegible] τὸ ὄνομα τοῦ Λυδοῦ, [illegible]
τοῦ [illegible] τὸ [illegible] ὄνομα τῆς Μαιονίας.

1) Ἡροδ. Α', 171 — Στράβ. XIV, 659. 2) Αὐτόθι ἔνθ. ἀνωτ. 3) Ἴδε Στράβ. XII, 572. 4) Αὐτόθι 628. 5) Αὐτόθι 581. 6) Ἴδε Theod. Menke, Lydiaca, Berolini, 1843 in 8[o]. 7) Hist. de la geo[illegible] [illegible] 128

Θρᾳκικοὶ ἔθνοι

Μυσοί. Λυδοί

63

Οἱ Μυσοὶ ἔχον κοινὴν καταγωγὴν μετὰ τῶν Θρᾳκῶν. Le-Bas
Ἀποδείκνυσι δὲ τοῦτο, κατὰ τὸν Στράβωνα[1], ὁ μεταξὺ 15. M. Ἀδρ.
Βοσπόρου τε Θρᾳκίου καὶ Χαρωνδόνος στόματος, ὅσος, ὅσον ἐν ὀνο- ματ. ;
μαστῇ Βόσπορος Θρᾳκικός, ἐκαλεῖτο ἐν τοῖς ἀρχαιο- σ. 543
τάτοις χρόνοις Βόσπορος Μυσικός. Γενομένου δὲ μνήμη
ἐκάστης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὅτι καλήσεται ἐκ τῆς αὐτῆς
οἰκειότητος ἐξ ἧς καὶ οἱ Μυσοὶ τοῦ Ταυρίσκου Σκυθικοῦ
δι' ἣν ἐκράθη περὶ αὐτῶν, φαίνεται βέβαιον ὅτι
ἐμακεδρύθησαν οὗτοι ἐν Μυσίᾳ πλείω καὶ τοῦ ἐναντίου
τοῦ Θρᾳκικοῦ στόματος· δοκεῖ δ' Ὅμηρος ἐκ μιᾶς τῶν
ἐκ τούτων τῶν Θρᾳκῶν, ἀνεχρόνως ἢ τοῖς ἀνωτέρω Μυ-
σοῖς, ἐρύτας ἐκ τῆς ἐκτὸς Ἀσίας, ἐνθένδε τὴν
γενικὴν χώραν τῆς ἀπαντικρὺς χέρσου τῆς πα-
ροικούσης ἐπὶ χρόνους μεταγενεστέρους χώραν τῆς Μι-
σίας. Ὁ Ἡρόδοτος ὀνομάζει ἀκριβῶς ἐγγὺς ἐκείνους
τῶν Λυδῶν· ἐχθὲς δοῦλος ἀνθίσταται ὁρᾷ ἐπὶ Θρᾳ-
κικῶν αὐτῶν καταγωγήν, δοῦλε εἶναι ἀναμφισβήτητον
ὅτι οἱ ἐκ Μυσοί, ἢ Λυδοί, ἢ Κᾶρες καλήσεται ἐκ δὲ
ἥκον κοινοῦ. Προχωρεῖ δὲ γνωστὸν ἐστὶν ὅτι, ἀ ἔχοῦ

---

1 Λυδοί, 566 ἢ 571
2 Ἴδ. Ν, 792
3. Βεβ. Ζ, 74

αὐλοὶ μαὶ ἀρσενικὸν ὄργανον ὅπου δοσμὸ ἐν ἐν χώρα τῶν Μυγδόνων Κάρια. Θέ[1] τὸν παραδοσιν δὲ λαὸς τὸν ἀνεδέχετο ἡ αὐρα ἀνάγκα. Ἐν λυδοὶ ἡ ὁ Μυσοὶ, ἔγραν οἱ Κάρες, ἔκαν αδερφοὺς τοὺς Κάρες ἐ Φρυγὲς ἐκαν δὲ ἐξ, κατὰ ἔκαν μαρεμένα Ξαιδικὰ λυδὸν ἡ Φρυγικὰ τοὺς ἔγαλους, ἡ ἔλεγαν τὸν Μυσὸν τὸ μεγαλύτερο μεγάλο. Λυδοὶ — Δίδασκον ἐκεῖνοι ἐξ ἡ χώρα ἔκαμνε τὸ χορὸ Μαιονικὰ, ἡ ἐξ μεροὶ τὴν χωρὰ ἔκαθεν ἐκαμνίζε ἐν Φρυγικὰ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου[2] τότε ἀπορροῦ ἡμῦν ἐξ τὸ ὄνομα τῶν Μυσῶν, Μαιονὰν ἡ Λυδοὶ ὀνομάζον τὸν αὐτὸν μαὶ[3] λοιὸ ἄσερο ἀκούσανεν τὸν ρεβόλο Φρυγὲς ἡ Μυσοὶ ἐπαρχούσαν οἰκίνε χρόνους ἐξ ἐδὲ ἐξ τὸ χορὸ[4] ἐκαν δημοφρόνα ἐσὲ ἐξασκεύαζαν κιθάρισμα, λαοδόσους τοὺς χρόνους κατάφερνε ὁμὰ σκοτεινὸν ἄγρα ἡ κυρόβραχα κι ἐπαρχούσαν αὐτὲς γνήσιες δύναται να σκοτώσουσι. Βρεῖ ἐκεῖνο ἐσ, γραπτὸ ἐξ τοῦ γραῖο ὁ Νικέφ ἐξ Saint-Martin[5] τὰ παραδέχθηκαν ἐνὸ ἐπαινεμένο ἐλαιρὶ ἐν ἐν χρόνια μαὶ, ἐλ μὲν ἀκουσιοὺ τὸ ἡ ἀσρενικὸν, τὸ ἡ ἀσρενικὸν ἐκαμνίζονταν ἐνὸ ἐν Μυσίαν, τὸ δὲ παίζεται συνδεσμένον ἐν χαρακτὴρ ἐπὶ ἀδεξιὰ, ἡ ἔκρινεν ἐλ ἴχνη συνεργεῖ τὸ ὄνομα τοῦ λαοῦ, ἔναια ἐν ἐσείον ἀσωγίδη τὸ φρονούμενον ὄνομα ἐν Μαιονίας.

1) Ὁμηρ. Α', 171 — Ἡροδ. XIV, 659. 2) Ἡροδ. ἐνθ. ἀνωτ. 3) Νὲ Ἡροδ. XII, 572. 4) Ἀριστοτ. 628. 5) Ἀριστοτ. 549. 6) Νὲ Theod. Menke, Lydiaca, Berolini, 1843 in 8ον. 7) Ἱστ. τῆς δεκαπ. χρόν., Τομ. Β, σ. 128